

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Baán Károly ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Somlai Tímea jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen - amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a Satori és Luther Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Satori Anna ügyvéd, ügyvédi iroda címe) által képviselt alperesi beavatkozó (alperesi beavatkozó címe) beavatkozott - személyiségi jog megsértésének megállapítása és egyéb iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2009. június 25. napján kelt 19.P.21.047/2008/14. számú ítélete ellen a felperes által 15. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a beavatkozónak 15 napon belül 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az alperes P., B. V. utca 1. szám alatti áruházában 2007. augusztus 3-án a beavatkozó látta el az őrzési, védelmi feladatokat. A felperes 2007. augusztus 3-án az áruházban különféle árucikkeket vásárolt, egyebek mellett egy tok nélküli olvasószemüveget is meg kívánt venni. A kiválasztott szemüveget a bevásárlókocsi rácsára akasztotta, a pénztárnál történő fizetéskor azonban a többi árucikkkel együtt azt a pénztárosnak nem mutatta be, a szemüveg a bevásárlókocsin maradt. Az egyéb áru kifizetését követően a felperes a bevásárlókocsit az áruházból kifelé tolt, amikor a jelzőkapu riasztott. A beavatkozó alkalmazottja a felperest a biztonsági irodába kísérte, ahol jegyzőkönyvet készített. Először olyan tartalmú jegyzőkönyvet akart felvenni, hogy a szemüveg a felperes csomagjából kerül elő, ezt azonban a

felperes nem fogadta el, ezért a vagyonőr az így kitöltött űrlapot „rontott” jelzéssel áthúzta és a felperes előadásának megfelelő tényeket rögzítette a jegyzőkönyvben. Ennek során nyilatkoztatta a felperest arról, hogy a lopás elkövetését elismeri-e, ő azt azonban tagadta. Az ilyen tartalommal készült jegyzőkönyvet a felperes aláírta. Az alperes ezt követően feljelentést tett a P. Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalánál a felperessel szemben szabálysértés elkövetése miatt. Az elsőfokú szabálysértési hatóság tulajdon elleni szabálysértés miatt a felperest 10.000,- Ft-ra bírságolta. A felperes kifogása folytán eljáró P. Városi Bíróság a jegyző határozatát hatályon kívül helyezte, és az eljárást megszüntette. A felperest az alperes áruházában vele szemben lefolytatott eljárás, valamint a szabálysértés miatti feljelentés felzaklatta, bántotta, a rokonainak, barátainak a vele történeteket elmesélte. Ezek a személyek a történetek miatt nem ítélték meg hátrányosan a felperest, negatív értékítéletük vele szemben nem alakult ki.

A felperes keresetében kérte, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes megsértette emberi méltóságát és jó hírnevét. Kérte, hogy kötelezze az alperest a jogsértéstől való eltiltásra, valamint 65.000,- Ft vagyoni és 1.000.000,- Ft nem vagyoni kára megtérítésére.

Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest elsőfokú perköltség viselésére. Megállapította, hogy a beavatkozó eljárása során a törvényben biztosított jogait nem lépte túl, így jogsértés hiányában az áruházban történetek alapján a felperes személyiségi jogának megsértése nem volt megállapítható. A kialakult bírói gyakorlatra is figyelemmel kifejtette, hogy az alperesi feljelentés személyiségi jogsértés megállapításának alapjául még akkor sem szolgálhat, ha a jogerősen befejeződött szabálysértési eljárás nem vezetett a szabálysértés elkövetésének megállapításához, tekintettel arra, hogy a feljelentés a tényeket a valóságban észlelte alapján tartalmazta.

Az ítélet ellen annak megváltoztatása és a keresetnek való helyt adás, valamint az alperes és a beavatkozó első- és másodfokú perköltségben való marasztalása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a beavatkozó alkalmazottja eljárása során jogszerűen járt el. Álláspontja szerint a beavatkozó alkalmazottja törvényben biztosított jogait túllépte, ugyanis a vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. tv. 15.§ (1) bekezdésében ütközően nem az intézkedésben érintett személyt, azaz a felperest nyilatkoztatta, hanem az általa kitöltött jegyzőkönyvben azt rögzítette, hogy a felperes a szemüveget a polcra levette, majd azt a pénztárnál csomagjába rejtette. Sérelmezte, hogy a 113753. sorszámú jegyzőkönyv azt is tartalmazta, hogy az áruház tulajdonát képező terméket a felperes fizetés nélkül próbálta meg eltulajdonítani. Hivatkozott arra is, hogy a felperes által aláírt jegyzőkönyv valótlán tény tartalmaz, mert annak felvételekor és aláírásakor D.G. alperesi alkalmazott nem volt jelen, s ez a jegyzőkönyv szolgált a feljelentés alapjául. Álláspontja szerint azzal, hogy az

alperes nem szabálysértés alapos gyanúja, hanem lopás szabálysértésének elkövetése miatt tett feljelentést, valótlan tényt állított, amely sérti a felperes jó hírnevét. Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a felperes indítványa ellenére tanúként nem hallgatta meg D. G.-t, illetőleg nem szerezte be a felperessel szemben lefolytatott eljárásról készült kép-, illetve hangfelvételt, s a bizonyítás mellőzésének ítéletében nem adta indokát. Kérte ennek a másodfokú eljárásban történő teljesítését, továbbá az áruházban a recepciónál szolgálatot teljesítő alkalmazott tanúkénti meghallgatását, valamint C. A. vagyónörnek e tanúkkal való szembesítését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, a beavatkozó az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított, egyébként helyes tényállást kiegészíti azzal, hogy a beavatkozó alkalmazottja által 2007. augusztus 3. napján a felperessel szemben fogatosított eljárásról felvett, a felperes által alá nem írt, „rontott” jelzéssel ellátott jegyzőkönyv sorszáma 113753., míg a felperes által aláírt és a feljelentés alapjául szolgáló jegyzőkönyv sorszáma 113754. volt.

Az így kiegészített irányadó tényállás alapján is érdemben helyes az elsőfokú bíróság döntése, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp. 253.§ (2) bekezdése és 254.§ (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

A fellebbezéssel összefüggésben az alábbiakra utal a másodfokú bíróság:

A felperes és a perben kihallgatott C. A. tanú egybehangzó vallomása szerint a 113753. sorszámú „rontott” jegyzőkönyv a felperes ellen indított szabálysértési eljárás alapjául nem szolgált, így az abban tévesen rögzített tények a felperes jó hírnevét nem sértették.

Alaptalanul kifogásolta a felperes fellebbezésében a 113754. sorszám alatt felvett jegyzőkönyvben foglaltakat is. A felperes személyes meghallgatása során elismerte, hogy ezt a jegyzőkönyvet aláírta, így az abban foglalt nyilatkozat megtételét nem vitatta. A jegyzőkönyv ugyanakkor rögzítette azt is, hogy a felperes a lopás elkövetését nem ismerte el.

Helyesen utalt az elsőfokú bíróság a szabálysértési vagy büntetőfeljelentések megtételével összefüggésben a személyhez fűződő jogok megsértése tekintetében kialakult bírói gyakorlatra. Az a tény, hogy a feljelentés az 1999. évi LXIX. tv. 157.§ (1) bekezdésébe ütköző tulajdon elleni szabálysértés alapos gyanúja miatt történt az alperes részéről, a felperes személyhez fűződő jogait nem sértette, hiszen az elsőfokú ítéletben hivatkozott eseti döntéseken túl számos, erre vonatkozó döntés (EBH 2002.624., BH 2009.214.) rögzíti, hogy a szabálysértés, illetve a büntetőfeljelentés megtétele önmagában nem jogellenes és nem valósítja meg a

személyiségi jog megsértését, ha nem tartalmaz indokolatlanul sértő, lejárató kijelentéseket, valótlan tényállítást. Nem alapozza meg a feljelentő kártérítési felelősségét az sem, ha azt a személyt, akit a feljelentő - az ügy körülményei alapján - bűncselekmény elkövetésével gyanúsított, a büntetőeljárás során felmentik.

Adott esetben a tulajdon elleni szabálysértés elkövetésének gyanúja merült fel a felperessel szemben az irányadó tényállás alapján, így a tényeket tárgyszerűen rögzítő, indokolatlanul sértő, lejárató kijelentéseket nem tartalmazó feljelentés nem szolgálhat a felperes személyhez fűződő jogai megsértésének megállapítására.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy álláspontja szerint a felperes az alperes, illetőleg a beavatkozó jogellenes magatartásán túl az eljárással összefüggően felperes személyét ért nem vagyoni kártérítéssel kompenzálható hátrány fennállását sem bizonyította.

Az elsőfokú bíróság a felperes fellebbezési hivatkozásával szemben az alperes ügyfélszolgálati pultnál dolgozó alkalmazottját, Cs.-né F. B.-et, valamint D. G.-t tanúként kihallgatta, az ő tanúvallomásuk azonban a tényállás kialakítása szempontjából nem volt értékelhető, hiszen a perbeli esetre nem emlékeztek.

A felperes a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmét 2008. február 15. napján terjesztette elő a P. Városi Bíróság előtt az alperessel szemben a perbeli kártérítési igény érvényesítése iránt. Erre az időpontra az alperes feljelentése alapján felperessel szemben indult fellebbezési eljárás jogerősen lezárult, a P. Városi Bíróság 2. számú végzése 2007. december 5. napján jogerőre emelkedett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem várható el az alperestől, hogy a jogerősen lezárult szabálysértési eljárást követően a perbeli esetről készült kép- és hangfelvételeket még két évig megőrizze, ezért az annak beszerzésére előterjesztett felperesi bizonyítási indítványt a másodfokú bíróság mellőzte, és a felvétel hiányát az alperes terhére nem értékelte.

Az alaptalanul fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet, és viselni tartozik a másodfokú eljárásban felmerült költségeit, amelyek a felperes által előlegezett fellebbezési eljárási illetékből és a beavatkozó képviselője részére a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból állnak.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés f) pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2010. február 02.

Dr. Juhász László s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Bálint s.k. bíró